

**Karlstads
kooperativa
handelsförening**

1908—1933

Karlstads kooperativa handelsförening

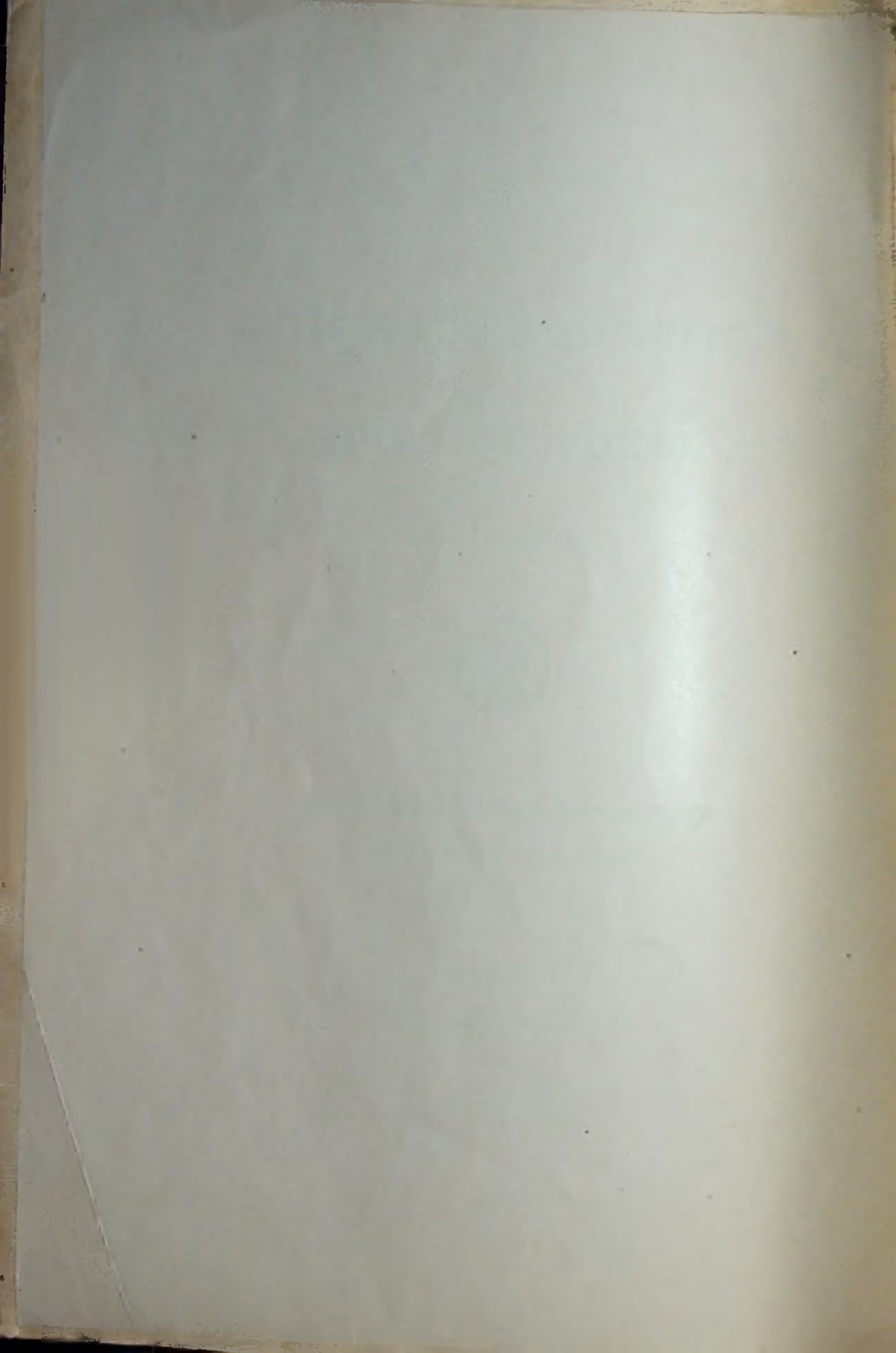
1908—1933

Kortfattad redogörelse över föreningens
verksamhet under 25 år

Utarbetad av

AXEL KARLSSON

*Fastigheten Mariedal 8, vari föreningen äger kontors-,
butik- och lagerlokaler.*

Karlstads kooperativa handels- förening under 25 år.

Vårt land liksom världen i dess helhet lider för närvarande under en ekonomisk kris, som i omfattning och styrka söker sin like. Under dylika perioder tvingas flertalet människor till en noggrann hushållning, vilket brukar visa sig även i ett starkare intresse för den hemmens gemensamma varuanskaffning, som de kooperativa föreningarna avväga-bringa.

För 25 år sedan, då Karlstads kooperativa handelsförening bildades, genomledo vi också en ekonomisk lågkonjunk-

tur, ehuru icke av samma elakartade karaktär som den nuvarande, men de mindre bemedlade levde i varje fall under tryckta ekonomiska förhållanden, som gjorde det svårt för dem att få sina små förtjänster att räcka till. Det kan därför utan överdrift påstås, att ett verkligt behov förelåg för de enskilda hushållen att medelst gemensam varuanskaffning göra de små inkomsterna drygare.

Tidigare försök.

Redan tidigare hade man dock bland de mindre inkomsttagarna i Karlstad vidtagit åtgärder för att genom samverkan mellan hushållen anskaffa livsförnödenheter till lägre priser, och därigenom förbättra sin levnadsstandard. Sålunda funnos vid sekelskiftet bland vissa arbetaregrupper delningslag eller handelsgrupper, som de då kallades, för anskaffning och fördelning bland medlemmarna av vissa livsmedel. Enligt tillgängliga protokoll fanns år 1900 i Karlstad en sammanslutning, som kallades Karlstads provisoriska konsumtionsförening; denna hade under tiden 12 mars—30 sept. nämnda förmedlat varor till medlemmarna för kronor 7,338: 83 och hade sistnämnda dato ett varulager värderat till kronor 346: 98. Vid sammanträde med föreningen den 12 december 1900 upptogs till behandling frågan om bildande av en kooperativ förening. Vid nytt möte den 17 i samma månad antogs detta förslag och uppdrogs åt styrelsen att upprätta paragrafer, såsom det heter i protokollet, däri bland annat skulle bestämmas, att handel skedde endast mot extra kontant. Detta visar att de personer, som redan då försökte få till stånd en kooperativ varuförmedling, hade blicken öppen för kontanthandelns nödvändighet. Styrelsen tycks dock ha varit mindre principfast beträffande denna sak, ty mötet med föreningen den 22 januari 1901

vägrade tillerkänna styrelsen ansvarsfrihet för sista kvartalet 1900, enär varor då utlämnats på kredit.

Vid möte en vecka senare, den 29 januari 1901, beslutades upplösa den gamla föreningen, och omedelbart därefter bildades en kooperativ förening, som erhöll namnet Standard. Denna fortsatte sedan varuförmedlingen efter den upplösta föreningen och utvidgade rörelsen så hastigt, att redan första året en filial öppnades. Den nya föreningens styrelse lade ner ett energiskt arbete för att få de förut nämnda delningslagen att ansluta sig till föreningen, vilket också lyckades så, att flera av lagen upplöstes och medlemmarna anslöto sig till Standard. De ekonomiska förutsättningarna för verksamheten saknades emellertid, ty så gott som varje protokoll vittnar om, huru styrelsen fick arbeta för att dels få in nödigt andelskapital och dels på annat sätt skaffa medel, ett arbete som dock var förenat med stora svårigheter. Till slut blev också det ekonomiska trångmålet övermäktigt, så att föreningen i början av 1908 måste nedlägga rörelsen och gå i konkurs.

Den nuvarande föreningen bildas.

Efter förutnämnda nedslående resultat av de första försöken till kooperativ verksamhet skulle man kunnat tro, att konsumenterna i Karlstad skulle gripas av missmod och ansett det hopplöst att vidare själva försöka med egen varuanskaffning. Många ansågo också svårigheterna övermäktiga och övergävo rörelsen. Men några funnos kvar, som trots motgångarna trodde på de kooperativa idéernas segerkraft, och redan samma dag, som föreningen Standards butiker stängdes, uppkom tanken att försöka få till stånd en

Första försäljningsstället, Mariedal 8.

ny förening, men detta var icke lätt efter Standards misslyckande. Snart var emellertid förarbetet undangjort, så att en ny förening kunde bildas, vilket visar, att den kooperativa idén slagit rot även i Karlstad.

I april månad 1908 hölls, enligt vad förvaltningsrådets nuvarande ordförande J. A. Frimodig uppgivit, ett möte, vari deltog tio personer, av vilka flera ännu äro i aktivt arbete i föreningen. Dessa överenskommo att bilda en kooperativ förening och utsågo en interimstyrelse att föra saken vidare. Sagda styrelse sammankallade till ett konstituerande möte, som hölls den 6 maj samma år, då den nuvarande föreningen bildades och stadgar för densamma antogos. Till ledamöter i den första styrelsen valdes G. F. Bäcker, J. A. Frimodig, Alfr. Allenby, J. A. Eklund och Anton Nilsson. Styrelsen för den nybildade föreningen igångsatte omedel-

bart agitation för anslutning till föreningen och inbetalning av andelskapital.

Tvenne av den första styrelsens ledamöter äro fortfarande verksamma i föreningen, Frimodig som ordförande i förvaltningsrådet och Allenby som revisor.

Från en primitiv lokal till

23 moderna butiker.

Karlstads kooperativa handelsförening kan sålunda i år se tillbaka på 25 års arbete, ehuru föreningens varuförmedling började först 1909. Enligt verksamhetsberättelsen för 1908 hade föreningen vid detta års slut ett andelskapital på kronor 188: 75. Att i nuvarande tid starta en kooperativ varuförmedling med så litet kapital skulle säkerligen, och med rätta, vara otänkbart, men den tidens kooperatörer i vårt samhälle vågade försöket, och lyckan stod den gången de djärve bi.

Sedan föreningen på möte den 14 april 1909 beslutat uppdraga åt styrelsen att på rekvisition av medlemmarna anskaffa livsmedel och att fördela dessa varje torsdags- och fredagskväll, förhyrdes lokal för detta ändamål i Mariedal 8 (samma lokal som föreningen nu disponerar till mjölkbutik). Där gjorde styrelsen en provisorisk disk samt ett hyllfack, varjämte en mindre våg med vikter lånades, och därmed var butiken färdig. Den 3 maj 1909 hade man kommit så långt, att försäljningen kunde börja. Föreningens kapital hade då vuxit till 212 kronor och 75 öre. Styrelseledamöterna ställde sig nu på lediga stunder, kvällar och söndagar, innanför disken och vägde upp en del av varorna i förväg, så att expedieringen kunde gå hastigare, när medlemmarna kunderna infunno sig på försäljningsdagarna. Men med

Fastigheten Hörnan, inrymmande även charkuterifabrik.

det obetydliga antal medlemmar, föreningen då ägde, blev omsättningen icke så stor. Emellertid inträffade i vårt land i augusti månad samma år en omfattande arbetsnedläggelse, den s. k.orstrejken, och egendomligt nog blev denna till fördel för föreningen. Omkring 2,000 av arbetarna i staden deltog i denna kraftmätning, och föreningen blev då i tillfälle att göra sin verksamhet känd, genom att till de strejkande fördela de livsmedel (sill, potatis, mjöl och gryn), som genom några slags ransoneringskort tillhandahölls de av arbetsnedläggelsen berörda. Härigenom steg omsättningen jämförelsevis kraftigt, och ett överskott på 573 kronor uppstod på första årets verksamhet. Av detta avsattes till ränta å andelskapitalet och till återbäring å gjorda köp 325 kronor. Genom att denna återbäring överfördes till andelskapitalet, ökades föreningens ekonomiska styrka i någon mån,

dock icke i den utsträckning som hade varit önskvärt. De bristande ekonomiska resurserna fingo fortfarande utfyllas med kredit hos leverantörerna. Verksamheten fortsatte emellertid med lägsta möjliga omkostnader och svälde ut på ett sådant sätt, att styrelsen på försommaren 1910 fann sig föranlåten att hålla affären öppen alla vardagar samt att anställa såväl expedit som springpojke.

Omsättningen fortsatte att öka, men det ekonomiska resultatet blev icke så gynnsamt som medlemmarna hade önskat. Kredithandel förekom också i stor utsträckning, trots upprepade beslut av styrelsen och föreningens möten att så ej skulle få ske. På årsmötet i mars 1912 meddelade styrelsen, att det syntes omöjligt att sköta affären ordentligt, om icke särskild föreståndare anställdes. Sedan denna fråga återigen behandlats i styrelsen, beslutades på extra föreningsmöte den 15 maj sagda år att från den 1 juni anställa föreståndare, och utsåg mötet härtill hr Albert Svensson, vilken alltjämt och med oförminskad energi sköter sagda ansvarsfulla befattning. Under det att det stora flertalet andra föreningar av den ena eller andra orsaken fått göra ombyte av affärsledare, har Karlstads kooperativa således haft förmanen att hela tiden på föreståndareplatsen ha en man, som i alldeles särskild grad växt tillsammans med det företag, vars ledare han varit under alla dessa år, och en man, som ännu står mitt uppe i sin fulla mannakraft.

Voro meningarna 1912 delade, huruvida ekonomin tillät att särskild föreståndare anställdes, visade dock resultatet av verksamheten, att redan under de 7 månader föreståndaren tjänstgjorde under 1912, en avsevärd stegring av överskottet ägde rum. Följande år började också omsättningen öka i raskare tempo och närmade sig 1914 det första 100,000-talet för att 1915 öka med över 100,000 kronor. Nu började föreningen få vind i seglen. På grund av världskriget stego varuprisen i croväckande grad, och av stadens konsumenter fingo allt flera blicken öppen för betydelsen av att genom en egen varuförmedling söka hejda de många

Spiceributiken, Mariedal ö.

gänger allt för kraftiga prisförhöjningarna. Så många nya medlemmar anslöto sig också till föreningen, att denna på våren 1915 fann sig föranlåten att öppna ett nytt försäljningsställe, som förlades till Norrstrand.

I oktober samma år startade föreningen under blygsamma förhållanden en särskild fiskaffär, som först förlades till Mariedal 8 men sedan flyttades till Saluhallen. Även här hade föreningen lyckan att redan i början få rätte mannen på sin post, hr Valfrid Setterström. Under hans säkra ledning har denna avdelning utvecklats till en betydande affär och till stor nytta för stadens hushåll, vilka också visat sitt intresse för denna bransch, varom de så gott som ständigt ökade omsättningssiffrorna bära vittne.

Under senare hälften av nästkommande år, således 1916, öppnade föreningen en butik i Saluhallen för försälj-

Fastigheten Solbacka. STRAND

ning av ost och liknande matvaror, för att i början av 1917 övergå till fullständig sortering i charkuteribranschen. Därmed hade föreningen sålunda utvidgat sin verksamhet till att omfatta även denna viktiga varugrupp.

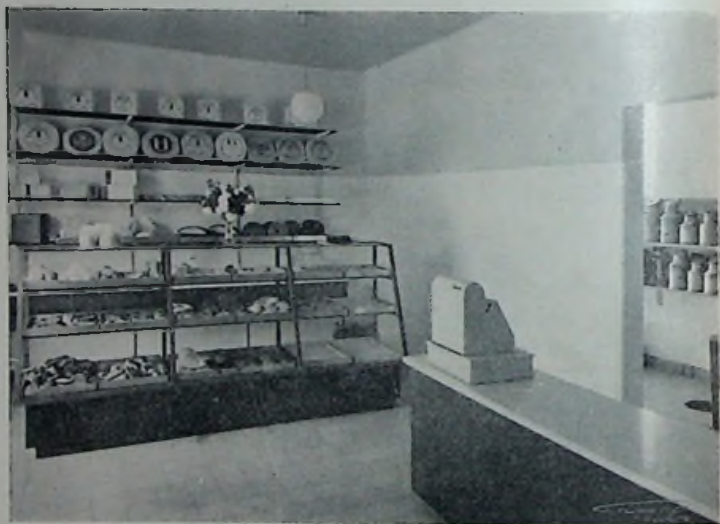
Nya medlemmar anslöto sig i ökat tempo till föreningen, och nya butiker måste öppnas för att tillgodose medlemmarnas berättigade krav på att kunna fylla sina varubehov inom rimliga avstånd från sina hem. Den ena butiken efter den andra har därför inrättats i de olika stadsdelarna. I regel har det varit speceributiker, som kommit först, för att senare åtföljas av charkuteributiker; ibland ha båda branscherna kommit samtidigt.

År 1925 började föreningen mjölkförsäljning. Den första butiken för detta ändamål inrättades på Herrhagen. Sedan dess har även denna del av rörelsen utvecklats så, att

föreningen nu har mjölkbutiker i alla butiksdistrikten i staden med undantag av ett.

Men även utanför staden har föreningen öppnat försäljningsställan. Efter framställning från en grupp för kooperationen intresserade personer i Kil, och sedan dessa inbetalt en del andelskapital, inrättade föreningen en speceributik därstädes år 1929.

Butiksnätet har sålunda under årens lopp utvecklat sig så, att föreningen nu har 7 speceributiker och lika många charkuteributiker samt 5 mjölk- och brödbutiker, 2 fiskbutiker och en manufakturbutik. Dessutom finns sedan 1931 en skobutik — Sko-konsum — som formellt äges av Kooperativa förbundet, men som därför i lika hög grad är konsumenternas gemensamma egendom. Tillsammans med denna finns det alltså för närvarande 23 moderna kooperativa bu-

Mjölkbutiken, Hörnan.

tiker inom Karlstads kooperativa handelsförenings nuvarande verksamhetsområde.

Charkuteriavdelningen, vars omsättning närmar sig speceriavdelningens, har allt sedan denna gren av verksamheten började få någon nämnvärd betydelse stått under ledning av hr Gerhard Svensson, som inom denna betydelsefulla avdelning, åt vilken han ägnat allt sitt intresse, lagt ner ett synnerligen förtjänstfullt arbete. Här kan upprepas vad som tidigare skrivits om fiskavdelningens föreståndare, att rätte mannen har kommit på sin post.

År 1920 uppnådde föreningens omsättning för första gången 1,000,000 kr., 1930 överskreds den andra miljonen, 1932 uppgick försäljningen till 2,031,015 kronor. Medlemsantalet vid sistnämnda års slut var 2,772. Detta vittnar om ett ständigt ökat förtroende från medlemmarnas och allmänhetens sida.

Östra Torggatan 6.

Egen produktion.

I samband med den av föreningen år 1917 påbörjade försäljningen av färska charkuterivaror begyntes också i liten skala egen tillverkning av dylika varor, och verksamheten utvecklades sedan i den mån försäljningen ökade i butikerna. År 1923 inrättades en fullständig charkuterifabrik, där för närvarande 8 personer äro anställda. Dessa ha fullt arbete med att förse de kooperativa hushållen i Karlstad och i någon mån omkringliggande föreningar med charkuterivaror. Fabrikslokalerna, som i början ansågos för stora, äro nu utnyttjade till det yttersta, vilket visar att medlemmarna ha förtroende även för denna del av verksamheten. Undersökningar ha under de senaste åren pågått för anläggande av en större charkuterifabrik eller tillbyggande av den nuvarande och för beredande av större och lämpligare lokaler för charkuteriavdelningens centrallager.

År 1922 startade föreningen ett mjukbröds- och finbageri i en del av de lokaler, som nu användas till centrallager för speceriavdelningen. Detta lager krävde emellertid så småningom ökade utrymmen, varför antingen bageriet eller lagret behövt flyttas till annan plats, eller också hade lagret måst uppdelas på flera ställen. Då även bageriet fordrade bättre resurser för att lämna den avsedda nyttan, och detta icke kunde ordnas utan stora utgifter, beslutades år 1927 att upphöra med denna gren av verksamheten tills bättre förutsättningar för dess bedrivande uppstå.

Egna fastigheter.

För att för framtiden trygga sitt behov av lämpliga lokaler har föreningen i den mån ekonomin tillåtit skaffat sig

Speceributiken, Östra Torggatan 6.

egna fastigheter. Sedan Mariedal 8, där föreningen började sin verksamhet, överlätits på en bostadsförening, köpte kooperativa handelsföreningen år 1921 undre våningen i sagda byggnad. Där äro nu speceri-, mjölk- och manufakturbutiker samt speceriavdelningens centrallager inrymda. Vidare inköptes kontorslokaler i andra våningen, så att föreningen äger ungefär en fjärdedel av fastigheten ifråga.

År 1923 uppförde föreningen en byggnad »Hörnan» på Norrstrandsområdet. I denna inrymdes speceri- och köttbutiker samt charkuterifabriken, varjämte genom en tillbyggnad i fjol lokaler för mjölkförsäljning tillkommo.

Fem år senare inköptes en fastighet »Solbacka» i Strands förstadssamhälle. I denna hade föreningen redan förut förhyrt tre butiker för mjölk-, kött- och specerivaror.

Länge hade föreningen saknat lämpliga butikslokaler i den centrala staden. År 1930 inköptes emellertid en fastighet Östra Torggatan 6, vilken följande år fullständigt ombyggdes, så att den nu innehåller butiker för speceri- och charkuterivaror, mjölk och fisk jämte fisklager, varjämte Sko-konsum där disponerar nödiga butiks- och lagerutrymmen. Denna såväl som de övriga fastigheterna inrymma dessutom ett antal bostadslägenheter.

För att trygga ett framtida behov av butikslokaler på Herrhagen har därstädes förvärvats en tomt, som är avsedd att senare bebyggas med affärslokaler.

Av föreningens 22 butiker äro 13 jämte Sko-konsum inrymda i egna fastigheter. Dessa voro vid senaste årsskifte bokförda till ett värde av 610,691 kronor.

Charkuteributiken, Östra Torggatan 6.

Sparkassan.

Sedan Kooperativa förbundet år 1910 startade sin sparkassa, öppnades även en lokalavdelning av densamma i Karlstad. I denna hade medlemmarna vid sist förflutna årsskifte inestående kr. 130,419: 68. Vid sidan av förbundets sparkassa har föreningen sedan 1920 en egen sparkassa. I denna var medlemmarnas tillgodchavande den 31 sistlidne dec. kr. 141,235: 56. Medlemmarna ha sålunda även på detta område visat sitt förtroende för de egna företagen genom att åt dessa överlåta att förvalta och nyttiggöra deras sparmedel.

Sko-konsum, Östra Torggatan.

Föreningen och huvudorganisationen.

Då föreningen bildades anslöt den sig omedelbart till Kooperativa förbundet. I slutet av 1910 förelåg ett meddelande, att Kooperativa förbundet ämnade starta en affärsavdelning i Göteborg. Föreningen beslutade då inbetala 160 kronor i andelskapital till denna avdelning, vilken summa var föreningens första insatskapital i Kooperativa förbundet. Genom överföring av de årliga återbäringarna från förbundet äger föreningen nu ett andelskapital i detta på över 70,000 kronor. Dessutom äger föreningen andelar i förbundets industrifond, i skofabriken och i Svenska hushållsföreningen. Föreningens anslutning till revisionsavdelningen skedde 1922.

Föreningen har sålunda under årens lopp utnyttjat de fördelar, anslutningen till en stark huvudorganisation medföra. Detta medlemskap medför också, att föreningens medlemmar ha sin del i äganderätten och inflytandet över Kooperativa förbundets storslagna industrianläggningar, vilka anläggningar äro de svenska kooperatörernas gemensamma egendom. Tack vare att dessa anläggningar tillhöra konsumentkooperationen, ha hemmen i Karlstad och annorstädes i vårt land ett säkert värn mot monopolistiskt maktmissbruk inom de områden av produktionen, som anläggningarna företräda.

Förvaltningsrådet.

Demokratisk organisation.

I den mån kooperativa föreningens verksamhet fick allt större omfattning och omsättningen började närma sig andra miljonen, blev det uppenbart, att föreningen måste anpassa sin organisation efter de större mått, den själv vuxit in i. Man kunde icke längre, då medlemsantalet började uppgå till flera tusen familjer, nöja sig med endast årsmöte öppet för alla medlemmar, utan man har i stället indelat verksamhetsområdet i 7 distrikt, vilka hålla årliga distriktsmöten och därvid bland annat välja fullmäktige till föreningssammanträdet (en för varje 40-tal medlemmar). Föreningssammanträdet, som är föreningens högsta beslutande organ, väljer i

*Den nuvarande styrelsen: Axel Karlsson, C. J. Gräås,
Alb. Svensson.*

*Föreningens nuvarande revisorer: Adolf Karlsson,
Alfr. Allenby, Rich. Johansson.*

sin tur ett förvaltningsråd, som för närvarande består av 15 ledamöter. Detta råd sammanträder varje månad och har då möjlighet att ingående följa styrelsens åtgärder. Rådet väljer också styrelse, nu bestående av tre personer.

Föreningen har alltså en från grunden och uppåt fullt demokratisk organisation, ägnad att tillvarataga medlemmarnas-kundernas intressen. Som medlande länkar mellan distriktens medlemmar och föreningsledningen stå de s. k. medlemsråden, som väljas av distriktsmötena. På dessa

möten har varje medlem en röst, oberoende av antalet insatser.

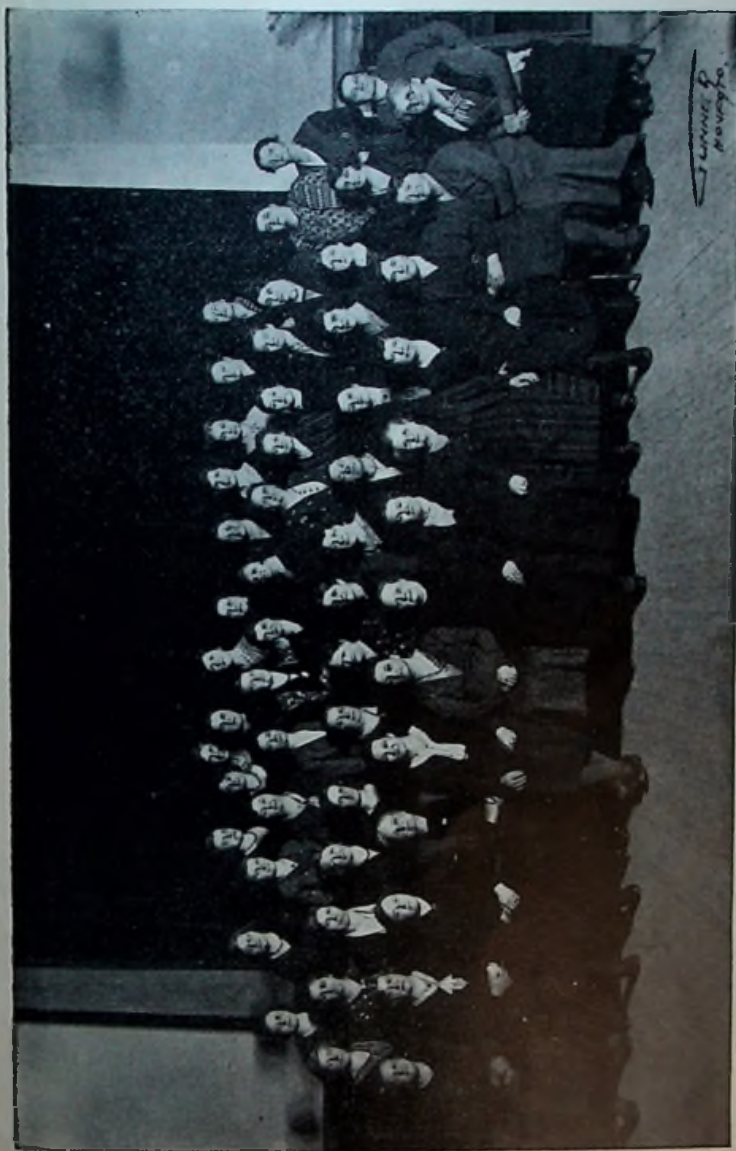
Medlemsskap kan förvärfvas av var och en, som kontant inbetalar insatsen eller som samlar kvitton på sina köp och på nyåret inlämnar dem till föreningen jämte inträdesanmälan. Det överskott, som uppstår på rörelsen, återbäres till medlemmarna, sedan nödiga avsättningar för verksamhetens utveckling företagits. På insatskapitalet betalas 5 procents ränta.

Ekonomisk upplysning genom grupper och kvinnogille.

Karlstads kooperativa vill icke endast anskaffa billiga och goda livsförnödenheter åt sina medlemmar, den söker även bereda intresserade medlemmar möjlighet till utbildning i ekonomiska frågor. Redan 1908, således första året, hemställde kvinnogillet, som bildades 1907, till kooperativa föreningens styrelse, att denna skulle arbeta för tidningen Kooperatörens spridning.

Kvinnogillet, som har nummer 1 i föreningens medlemsmatrikel, har sedan under årens lopp utgjort en samlingspunkt för de kooperativt intresserade kvinnorna, vilka där diskuterat ekonomiska, kooperativa och hushållsangelägenheter.

Under de gångna åren har kooperativa föreningen anordnat föredrag och filmföreläsningar, böcker ha sålts och utdelats, tidskriften Kooperatören tillhandahålles förtroendemännen, och familjetidningen Konsumentbladet tillställs medlemmar och intresserade till det låga priset av 1 kr. pr år. För tio år sedan startades första gången kooperativa grupper; denna verksamhet har sedan utvecklats så, att det

Karlstads kooperativa kvinnogille.

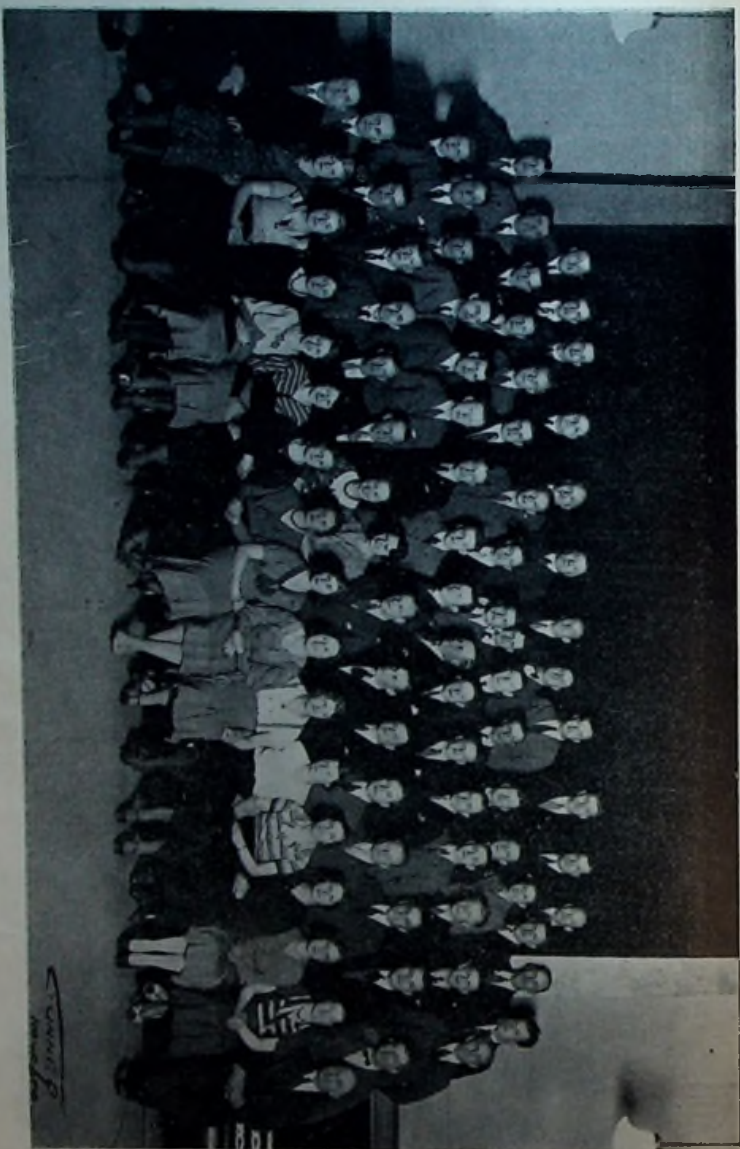
Gruppmedlemmar på utflykt.

nu finns grupper på de flesta av distrikten. Samtliga dessa grupper arbeta efter Kooperativa förbundets handledningar. Några av föreningens förtroendemän ha också beretts tillfälle att deltaga i kurser på den kooperativa utbildningsanstalten Vår Gård.

Bland personalen pågår likaså ett intresserat utbildningsarbete, dels hemma i föreningen och dels genom deltagande i korrespondenskurser samt i kurser på Vår Gård. Både föreningen och det kooperativa distriktet lämna ekonomiskt bidrag till både förtroendemän och personal för genomgående av dylika utbildningskurser.

Personalen.

Ju större föreningen blivit, desto större betydelse har dess personalfråga fått. I föreningens tjänst äro nu anställda 96 personer. Givetvis är det av vikt, att en förening, som strävar efter att genomföra bättre ekonomiska förhållanden, har en personal med stor prestationsförmåga. Detta har också i stort sett varit fallet, beroende på personalens villighet och intresse för sitt arbete. Följden har blivit att de anställda kommit att omfatta företaget med ett rent personligt intresse, och känslan av ansvar för detsamma är stor och levande. Detta förhållande har även kommit till uttryck vid löneförhandlingar o. dyl., vilka alltid kunnat genomföras utan att några allvarliga konflikter förekommit. Personalen är enligt föreningens stadgar medgiven rätt att låta sig representeras av 5 ombud vid föreningssammanträdena.

Föreningens personal.

Slutord.

Denna enkla skildring över hur Karlstads kooperativa handelsförening utvecklats under sitt första tillryggalagda kvartssekel, har härmed slutförts. Tydligt är att många krafter under dessa år samverkat för att nå fram till den aktningvärda ställning, föreningen nu intager, och det är svårt att avgöra, vilka av dessa, som skola givas hedersrummet. De, som togo initiativet till föreningen, och de, som under den första svåra tiden hade ledningen och lotsade fram den samma genom bränningarna, äro dock framför andra värda vår tacksamhet. I början av denna redogörelse omnämnes, att två av den första styrelsens ledamöter alltjämt arbeta i föreningens ledning. Det finns också två andra, som voro med i styrelsen redan under första årens affärsverksamhet, vilka sedan hela tiden arbetat inom styrelsen eller förvaltningsrådet och ännu stå kvar på sina poster. En medlem, som var med redan under de tidigare försöken till kooperativ verksamhet i Karlstad, har, sedan den nuvarande organisationsformen tillkom, arbetat såsom medlemsråd i ett distrikt, tills han vid senaste årsmöte avsade sig detta uppdrag. Många andra ha också under längre eller kortare tider nedlagt ett värdefullt arbete inom föreningen. Här är icke möjligt att utöver den första styrelsen namngiva några särskilda av alla dessa hängivna föregångsmän, men alla äro de värda vår tacksamhet på föreningens tjugofemårsdag. Ett företag som detta är dock för sin utveckling i alldeles särskild grad beroende av alla medlemmars intresserade samverkan.

Vid de nu uppnådda tjugofem åren kunna också medlemmarna med glädje och stolthet se tillbaka på sitt verk. Föreningen står nu bättre rustad än någonsin att arbeta vidare. Möjligheterna härtill växa dock ytterligare, ju flera

hushåll som ansluta sig. Dess bättre kunna föreningens och Kooperativa förbundets ekonomiska möjligheter tillvaratas i hushållens eget varuanskaffningsorgan, som står öppet för alla och utan enskilt vinstsyfte arbetar i hushållens tjänst.

Karlstad 1933
Tryckeri-Aktiebolaget Värmlands
Folkblad.

